

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA NEMAJ VEČ KOT
2 NA DAN DOBIVATE
C "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzamite sobot,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima !!

Telephone: CHelsea 3-1242

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 167 — Štev. 167

NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 26, 1941 — TOREK, 26. AVGUSTA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

RUSI IN ANGLEŽI V IRANU

HITLER BAJE PONUDIL IRANU SVOJO POM OČ. — RUSKA ARMADA PRODRLA 25 MILJ V NOTRANJOST. — ANGLEŽI TRDIJO, DA BO ZASEDBA SAMO ZAČASNA

Ko se je včeraj pričelo daniti, so pričeli Angleži in Rusi korakati v Iran. Angleži in Rusi hočejo iz dežele izgnati nemške "turiste", ki so pravljali peto kolono, tako da bi slednji nemške armade zasledila deželo. Polega tega, da bodo s tem zavarovana bogata petrolejska polja na Kavkazu, bo za Rusijo odprta pot skozi Iran za dobavo vojnega materiala, proti Nemčiji pa bo zaprtja za njena vrzela v blokadi.

Angleško - ruska armada v Iranu šteje okoli 180.000 vojakov, proti kateri more Iran postaviti 150.000 vojakov.

Iz Istanbula prihaja poročilo, ki pravi, da je Hitler Iranu obljubil svojo pomoč, samo da zdrži en mesec.

Rusi so pričeli prodirati s severa in severovzhoda, Angleži pa iz Iraka na zapadu ter iz Perzijskega zaliva na jugu.

Ako se je iranska vojska postavila v bran, poročila ne povečajo. Neko poročilo pravi, da se je iranska vojska na severu umaknila 12 milj od meje in da se Rusi nemoteno prodirali v deželo.

Nad Teheranom, glavnim mestom Irana, visi stroga cenzura, vsled česar ni mogoče izvedeti, na kak odpor so zadeli Rusi in Angleži. Reuters-jeva agentura poroča iz Londona, da je iranski ministrski predsednik Ali Mansur v parlamentu naznanil, da so Angleži napadli deželo na kopnem, z morja in iz zraka. Sah Reza Pahlevi je po radio pozval iransko armado, da se postavi proti vpadnikom.

Radio postaja v Moskvi je sporočila, da je ruska armada vpadla v Iran ob obeh straneh

Kaspiškega jezera in da je že prodrla v deželo kakih 25 milj. Angleška in ruska armada prodirata proti železniškemu križišču Kazvin, 90 milj zapadno od Teherana. Skozi Kazvin teče glavna iranska železnica z juga proti severu in more po njej Rusija dobiti vojaške potrebščine iz Anglije in Združenih držav.

Železnica se prične v Bandar Šahpuru ter teče 850 milj do Bundargaza ob Kaspiškem jezeru, kjer se zveže z rusko železnico, ki vozi v Tiflis.

Iranski petrolejski vrelci dajejo na leto do 31.000.000 so-ov petroleja. Petrolejske naprave so last Anglo-Iran petrolejske družbe ter ima pravico do 5 šestin vsega petroleja. Iran je imel leta 1933 15 milijonov prebivalcev, od katerih jih je 3.000.000 pastirjev. Teheran šteje 540.000 prebivalcev.

Angleški poslanik sir Reader Bullard je obiskal ruski vnanji urad ter vnanjemu komisarju Molotovu rekel, da se ni prepričano, da bi prišlo do mirne poravnave ter je prošil, da Rusija takoj iz Irana odpokliče svoje vojaštvo. Še prej pa je Molotov Sae-ou sporočil, da bo rdeča armada poklicana iz Irana, kakor hitro bo ruska vlada prepričana, da je odstranjena vsaka nemška nevarnost. Obenem je tudi zagotovil neodotkljivost Irana.

Molotov je rekel, da se v Iranu nahajajo nemški "turisti", ki hočejo zaneti upor proti Rusiji in skušajo uničiti petrolejske vrelce v Azerbajdžanu, Baku in Turkmeniji.

SESTANEK MED ROOSEVELTOM IN CHURCHILLOM NA MORJU



Gorenja slika kaže ameriškega predsednika Franklina D. Roosevelta na sestanku z angleškim ministrskim predsednikom Winston Churchillom na angleški oklopnici Prince of Wales nekje na Atlantiku.

Min. Churchill svari Japonsko

V nedeljo je angleški ministrski predsednik Winston Churchill v svojem govoru po radio rabil zelo ostre besede proti Japonski ter rekel, da se bo Anglija za slučaj kakakega spora na Daljnem istoku brez vsakega omahovanja pridru-žila Združenim državam.

Churchill je v svojem govoru omenil sestanek s predsednikom Rooseveltom, toda ni šel v podrobnosti. Njegov govor ga je potrdil, kar je marsikdo pričakoval, da sta se obe vladi trdno zvezali z ozirom na to, kaj bo Japonska pričela, oziroma nadaljevala na Daljnem Istoku.

Churchill je omenil nemška grozodejstva v deželah, ki jih je zavzela nemška vojska, nato pa se je obrnil na Daljni Istok ter rekel:

"Dolgi pet let je Japonska vojska klika skušala posnemati Hitlerjev in Musselinijev način in sprejela vse, kot bi to bilo kako novo evropsko razodetje ter je navalila na Kitajsko z njenimi 500.000 prebivalci. Japonske armade se izprehajajo po velikanski deželi brez vsakega uspeha, noseč s seboj klanje, uničevanje in korupcijo in pravijo, da je samo kitajski 'slučaj'."

Nato pa je Churchill rekel, da se je Japonska obrnila proti jugu in izrgala Franciji Indo-Kino. S tem pa Japonci ogrožajo Siam, Singapur in angleško zvezo z Avstralijo, ogrožajo Filipinske otoke, ki so pod pokroviteljstvom Združenih držav.

"Gotova stvar je, da se mora to končati. Stori se bo vse, da je stvar mirnim potom poravnana. Združeni države delajo z neizmerno potrpežljivostjo, da pridejo do pravičnega in mirnega sporazuma, ki bo Japonski nudila jamstvo za njene pravične zahteve. Prepričani smo, da bodo tozadevna pogajanja uspešna."

Dalje je Churchill obetal svojo pomoč Angliji državam, ki jih je podjarmil Hitler:

"MARSICEMO SE BO TREBA ODREČI..."

V tem smislu se je izrazil demokratični voditelj v senatu, Alben W. Barkley iz Kentucky-ja.

Na 42. letni konvenciji "Veteranov tujih vojn" je nastopil kot slavnostni govornik voditelj demokratične večine v senatu, senator Alben W. Barkley iz Kentucky.

Dejal je, da se bo ameriški narod brez ugovora začasno odrekel marsikateri svobodi, kar bo dosti boljše kot če bi se teh svobod Hitler trajno polastil.

Pravzaprav, — je izjavil, — je Amerika že sredi vojne, to pa v slednjem, ker se ne more izogniti njenim posledicam. Okoliščine nas silijo, da načelniku naše vlade poverimo tako oblast in tako polnomoč, kakoršne ni imel pred njim še noben predsednik.

Sedanjo krizo je označil senator kot najbolj resno, kar

Rekel je: — "Življenje za-robjenih narodov je težko. Dati jim moramo upanje. Dati jim moramo prepričanje, da njihovo trpljenje in odpor ne bo zastoj. Tudi to mogoče, dolga in temna, toda na koncu bo svetloba. To je simbol in poslanstvo sestanka na Atlantiku."

"Ne obupajte, junaški Norvežani; vaša dežela ne bo samo očistena vpadnikov, temveč tudi podlihi Quislingovi, ki so njihovi oprode."

"Čehi, božite močni v svojih dušah; vaša neovisnost bo obnovljena."

"Poljaki, junaštvo vašega naroda, ki stoji trdno pred krutim zatiranjem, junaštvo vaših vojakov, mornarjev in letalcev ne bo pozabljeno. Vaša dežela bo zopet živeča in bo zopet prevzela pravični del v novi obliki Evrope."

"Dvignite svoje glave, galantni Francozi. Nesramnost

jih je doživel ameriški narod izza proglasitve neodvisnosti, ter nadaljeval: — Doslej najbrž se nismo bili pozvani žrtvovati vse, kar nam bo treba žrtvovati, toda ameriški narod se zna žrtvovati, če je o potrebi žrtve prepričan.

Mi sovražimo vojno ter upamo, da bo materialna pomoč, ki jo nudimo narodom, nahajajočim se v borbi z napadalcem, zadostovala za vzdržanje ustanov, ki so tako drage ameriškemu narodu. Toda če bo ameriški narod prisiljen k zadnjemu sredstvu, če bo prisiljen z orožjem braniti svojo deželo, se bo temu klicu istotako odzval, kot se je odzval sličnim klicem v preteklosti.

Nihče ne more jamčiti, da požar, ki vrši drugod svoje u-

Darlana in Lavalu ne bo stala med vami in obnovitvijo vaše domovine.

"Odločni Holanci, Belgijci, Luksenburžani, trpinčeni, nesramno zatirani Jugoslavlani, slavni Grki pod jarmom laških 'jackanpes', ne popustite niti za en palec. Imejte svojo dušo svobodno pred nacijskim vplivom. Pokažite jim, da bo-čjo čutili, da so pri vseh svojih zmagah izvržek človeštva. Pomoč prihaja. Mogočne armade se oborožujejo vam v pomoč... Imejte vero, imejte upanje, kajti pomoč vam je zagotovljena."

"Prav gotovo veste, da sta se predsednik Združenih držav in angleški zastopnik na Atlantiku za svoji deželi zavezala, da mora biti uničeno nacijsko tiranstvo. To je svečano in veliko podjetje. In opravljen mora biti dobro. In tudi bo. In da se to doseže, je bilo že vse potrebno odrejeno."

NEMCI MOLZEJO JUGOSLAVIJO

Nemci v polni meri izkoriščajo Jugoslavijo kot poroča laška Stefani častnikarska agentura, in v Banjoluko je prišla nemška komisija, čije naloga je poslati v Nemčijo kar največ Srbskih delavcev. Na poziv sene nikdo prostovoljno priglasil za delo v Nemčiji, zato pa bokomisija izbrala delavce in jih poslala v Nemčijo.

Toda Nemci ne jemljejo samo delavcev, temveč vse, kar potrebujejo. Pobrali so že ves živež in za domače prebivalstvo speljali za živež nakaznice, da bodo domačini imeli samo toliko živeža, da se morejo preživeti, vse ostalo pa gre v Nemčijo.

Za žetev so Nemci poslali v Jugoslavijo posebno komisijo. Nemška vlada je nadzorovala žetev in mlavež. Žito je moralo biti poslano v Nemčijo, kmetje pa so si smeli obdržati le toliko kolikor je določila nemška komisija.

Kmetom je bilo dovoljeno obdržati samo po 220 kg semenkega žita na hektar ter samo 150 kg žita za vsako osebo v družini. Letošnja letina je bila izvanredno dobra, toda po celi Jugoslaviji bo letošnjo zimo zavladala velika lakota, ker so Nemci vzeli ves živež.

Predsednik odgovarja kritikom

Demokratski senator Byrd iz Virginije je v svojem poročilu navajal napačne številke. — Predsednik pravi, da produkcija prav nič ne zaostaja za programom.

Predsednik Roosevelt je nastopil proti onim, ki v kongresu kritizirajo vojno produkcijo ter je s številkami dokazal, da produkcija nič ne zaostaja za določenim programom in da se bo tekom prihodnjih mesecev še neizmerno povečala.

Prav posebno je obsodil poročilo demokratičnega senatorja Byrda iz Virginije, kateri je zatrjeval, da izvešba narodnega obrambnega progra-

ma močno zaostaja.

Roosevelt je pobijal točko za točko v Byrdovem poročilu.

Senator je naprimer tekel, da ni bil poslan v Anglijo niti en tank, v resnici je bilo pa poslanih v Anglijo stotine in stotine lani izdelanih, najmodernejših tankov.

Po senatorjevem zahtevu predvideva narodni obrambni program mesečno pošiljatev štirih 90 milimetrskih zračnih obrambnih topov, v resnici pa določa program, da je treba vsak mesec izgotoviti in poslati 61 takih topov.

Po senatorjevem zahtevu izdanih le šestdeset 81-milimetrskih mozarjev, res pa je, da jih je bilo izdelanih meseca julija 221, dočim bo v tekočem mesecu narasla produkcija na 340 mozarjev ter se bo meseca septembra in oktobra še znatno povečala.

Glede produkcije letal priznava predsednik, da so Byrdovi podatki bistveno pravilni, nikakor pa ni pravilno njegovo ugotovilo, da je produkcija meseca maja, junija in julija nazadovala.

Nekatere tovarne res niso proizvedle določene množine, toda vzrok tega je bilo nado-mešanje strojev in razširjanje obratov.

V splošnem je bila pa vojna produkcija nad vse zadovoljiva. Če je slučajno v eni panogi kakšen zastoj, je bilo pa zato v drugi toliko več napredka.

"ROOSEVELT POTREBUJE FANATICNE PODPORE!"

Tako je svetoval demokratični kongresnik ameriški mladini, češ, da mora biti istotako navdušena in fanatična kot je Hitlerjeva mladina.

Na narodni konvenciji mladih demokratov v Louisville, Ky., je govoril demokratiški kongresnik Lyndon Johnson iz Teksasa ter rekel, naj se ameriška mladina zavzame za Roosevelta s takim fanatizmom, s kakršnim se zavzema nacijska mladina za nacijsko stranko in za Hitlerja.

Hitler zmaga, kamorkoli pride, — je vzkliknil govornik, — to pa v slednjem, ker imajo mlade ljudi na svoji strani.

Nemška mladina obožuje nacijsko stranko. Zanje ni razen narodnega socializma nobenega drugega boga, in Hitler je njen prerok. Prežeta s

strastnim domorodjem stiska zdaj Hitlerjeva mladina Rusijo za grlo, in nemška mladina bo šla, kamorkoli jo bo Hitler poslal.

Ali je v tej deželi kao tako navdušen za demokracijo kot so navdušeni Nemci za narodi socializem? Postali so zagriženi fanatiki, in nacijska stranka je njihova veroizpoved.

Tudi mi moramo biti tako fanatični za našo demokracijo, za našo veliko stranko zaradi načel, ki jih zastopa, in zaradi idealov, o katerih želimo, da jih nam zaščiti.

Veliki boji za Leningrad

Nemci s svojim oklopnimi divizijami pritiskajo na Leningrad in Moskva priznava, da so se branilci umaknili iz Novgoroda ter se utrdili v novi obrambni črti. Za obrambo Leningrada se je prijavilo tudi mnogo žensk, ki se skupno z možmi bojujejo.

Po ruskem poročilu je mogoče sklepati, da so se Rusi umaknili iz Novgoroda, da pa držijo strategične višine v bližini mesta. Rusi so uničili nek nemški oddelek, ki je progl vzhodno od Novgoroda.

Včerajšnje poročilo nemškega vrhovnega poveljstva je zelo kratko in samo pravi, da se boji nadaljujejo po "načrtu".

Novgorod se nahaja 100 milj od Leningrada in Nemci imajo samo še 40 milj do Leningrad-Moskva železnice.

Obrambo Leningrada vodi

DELOVANJE ČETNIKOV V JUGOSLAVIJI

Radijska postaja v Moskvi je sporočila, da jugoslovanski četniki zelo nagažajo Nemcem. Zadnje dne so voditelji četnikov imeli veliko posvetovanje v bosanskih gorah. Na zborovanju je bilo sporočeno, da je bilo v zadnjih 6 mesecih ubitih 12.000 nemških in italijanskih častnikov in vojakov; porušeni je bilo 200 mostov, uničenih do 400 gasolinskih postaj in municijskih skladišč ter uničenih 17 vlakov.

Četniki pa so tudi imeli svoje izgube in poročano je, da je bilo v Trstu in Ljubljani vstreljenih 47 slovenskih rodoljubov.

Samo v Zagrebu je bilo v avgustu usmrčenih 200 četnikov.

Da iztrebi četnike, mora Nemčija v Jugoslavijo poslati najmanj 80.000 vojakov.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation), Frank Baker, President; J. Lupton, Sec. — Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za štiri leta \$12.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50. Za inostranstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, petelj in praznikov.

"GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 8-1243

ITALIJA POD HITLERJEVO PETO

Ko je mesca maja poročal Hitler državnemu zboru o balkanski kampanji, se mu je zdelo potrebno tudi svojega italijanskega zaveznika nekoliko pohvaliti. Niti na misel mu seveda ni prišlo proslavljati "junastvo" italijanskega vojaštva, katero je smelo za nemškimi kolonami vkrakati v grško ozemlje. Rekel je le, da so nemške divizije stopile v akcijo po svojem lastnem nagibu, ne pa na prošnjo italijanskega diktatorja.

Mussolinijev ugled je bilo treba nekoliko oprati, kajti malo prej je bil nemški generalni štab zadal hud udarec laški samozavesti.

Nemška feldmaršala Keitel in Branschitsch sta se namreč hudo sprla z načelnikom italijanskega generalnega štaba, generalom Gariboldijem, ki je po vsej sili hotel zasesti Dalmacijo, dočim so mu nemški vojaški strokovnjaki kar naravnost povedali, da laška armada za kaj takega ni sposobna.

Sodeč po italijanskih poročilih, tista Hitlerjeva pohvala ni Mussoliniju dosti zalegla. Italijanski narod namreč čedalje z večjim ogorčenjem spoznava, da ni več gospodar v svoji lastni hiši in na svoji lastni zemlji ter da so postali italijanski državni čisto navadni nacistični hlapeci.

Že pred izbruhom vojne je bilo v najvišjih rimskih uradih vse polno nemških "strokovnjakov" in "svetovalecev". Rečeno je bilo namreč, da se morata naroda bolje spoznati in sporazumeti, vendar se je začela značilna izmenjava.

Nemški propagatorji, člani tajne policije, uradniki gospodarskega ministrstva itd., so bili poslani v Italijo v "študijske svrhe". Italija je poslala enako število svojih ljudi v Nemčijo, Razlika je pa bila, da so se Italijani po nekaj mesecih vrnili domov, dočim so Nemci ostali v Italiji.

Goebbelsovi odposlanci so uradnike rimskega ministrstva za ljudsko kulturo seznanili s Hitlerjevimi metodami, nemška tajna policija je pomagala italijanskim policistom a-retirati sumljive inozemce, nemški gospodarstveniki so navedli vodo na svoj mlin ter so zagrabilili za celo roko, kjerkoli jim je bil ponujen en sam prst.

Jeseni leta 1939, torej ob izbruhu vojne, se je naval Nemcev v Italijo še povečal. Nemški policijski načelnik Himmler je pošiljal čedalje več svojih agentov v italijanska mesta. Italijani, posebno severni, niso bili nič kaj navdušeni za vojno in treba jih je bilo držati v strahu. Ko je začela Lahom na Grškem slaba presti, je nezadovoljstvo med narodom naraščalo, kar je dalo Himmlerju povod, da je poslal v Italijo še več svojih ljudi. Vsakemu italijanskemu ministrstvu je bilo pridelenih nekaj nemških uradnikov, in Himmlerjevi ljudje so naposled povzeli tudi nadzorstvo nad italijansko državno tajno policijo, kateri načeljuje zdaj samo po imenu neki Bocchini, človek brez volje in velik Hitlerjev podrepanik.

Bocchini se je brezpogojno pokoril vsem poveljem, ki jih je dobival iz Nemčije. Okrajni fašistični tajniki, kateri niso dovolj ostro zatirali ljudskega nezadovoljstva, ki se je pojavilo vsled laških porazov v Albaniji, so bili v teku 48 ur poslani na fronto. Na fronto so morali tudi vsi ngledni fašisti, ki so obsojali nacistično jerobstvo.

V Italijo je bilo poslanih več višjih nemških častnikov, ki so se na spreten način polastili najvišjih vojaških mest, poleg tega pa tudi kontrole nad laško zračno silo.

Pomoč, ki jo je nudil Hitler Lahom v boju proti Grkom in v Afriki, je odzvela Mussoliniju zadnje ostanke oblasti in vpliva.

Ko se Italijan jutraj prebudi, začuti na sebi nove okove. Dan za dnem vozijo vlaki iz Berlina v Italijo nove izvedence, nove generale in Himmlerjeve odposlance. Vsako italijansko ministrstvo ima poseben nemški oddelek, ki se imenuje "posredovalni urad."

V Rimu sedi v krogu svojih uradnikov nemški minister Dorpmueller, generalni ravnatelj nemških državnih železnic, ki bo prilagodil italijanske železnice potrebam nemških strateških načrtov.

Nemški general Eimannsberger priključuje italijansko težko industrijo nemški. Vse italijanske toplotnice, jeklarne in železarne so pod njegovo kontrolo. Nemčija gradi preko Italije most proti Afriki, in s tega mostu se Nemci ne bodo umaknili, dokler bo Hitler gospodaril Evropi.

Nemcem se v Italiji prav dobro godi. Njihova želja mora biti Italijanu povelje. Živil imajo za potrebo, južnega sadja in vina pa v izobilju.

Laški narod je naposled sprevidel, kam je zašel, toda po toči zvoniti je prepozno.

Razvoj Alaske

Obljuba ameriške vlade, da bo povsem pomagala Sovjetski Rusiji v njeni borbi proti napačni nacistični Nemčiji in njenih podrepanikov, zopet prinaša v ospredje Alasko, največji teritorij Združenih držav.

Alaska, 586.000 kvadratnih milj snega, ledu, gozdnatih dolin in bogatih rudnih naslag je nekdanj posredovalna Rusija. Leta 1897 so Združene države potom državnega tajnika William E. Sewarda, kupile to ogromno ozemlje od carske vlade za \$7.200.000. Da si človek predstavlja obširnost tega ozemlja, naj le povemo, da je Alaske več kot šestkrat bolj obsežna od Jugoslavije. Obširnost je tedaj ja ko kritiziralo Sewarda, češ, da je potrošil javni denar za puhlo ledenico. Od tedaj pa je Alaske — samo glede zlata — proizvedla skoraj stokrat več kot je znašala ta kupčina. Njeno ribištvo, rude in gozdovi se vsebujejo neizmerno narodno bogastvo, ki se izračunati ne daje.

Vzlic bogatim zlatim rudnikom pa je naseljevanje in obdelovanje Alaske napredovalo le jako počasi. Dasi je onih nekoliko tisoč Rusov, ki so tam živeli za časa nakupa, zdavnaj se izginilo s svojimi potomci vred, ima vse teritorij danes le 60.000 prebivalcev in večje polovice njih tvorijo Indijanci in Eskimi. Najnovejšo kolonizacijo je vlada poskusila z naseljevanjem bogate poljedelske zemlje z Amerikanci, ki so bili v bedi radi nezaposlenosti.

V zadnjih letih pa so mero-dajni ljudje toliko v Združenih državah, kolikor v Kanadi zahtevali, da je treba urediti Alasko v svrhu obrambe. Zanimivo je spominjati se, da je bila Rusija svoje čase tako voljna odstopiti Alasko ravno za to ker je smatrala njeno obrambo za nemogočo. Moderne iznajdbe pa so to vse spremenile. Pri mestih Unalaska, Kodiak in Sitka je ameriška mornarica že na delu razširjenja značnih, podmorniških in mornariških baz in troši na tem desetkrat toliko, kolikor je Seward plačal za Alasko. V zadnjem času je pretirna Japonske in čim dalje večje sodelovanje med Združenimi državami, Angleško Kanado in Sovjetsko Rusijo se

bolj pospešilo tamošnje utrjevanje.

Največje pomanjkljivosti Alaske je bilo v pogledu prometnih in prevoznih sredstev. Gradnja dobrih cest je bila večkrat predlagana. Velikansko podjetje, o katerem se je večkrat govorilo, namreč gradnje motorne ceste, ki bi spojila Alasko z Buenos Airesom potom direktne proge od Fairbanksa v Alaski, čez Kanado, Združene države, Mehiko, Centralno in Južno Ameriko, se utegne vresničiti v bližnji bodočnosti. Ta panameriška cesta bi bila 17 tisoč milj dolga in 11.000 milj od nje je že v rabi.

Podatki o rudarstvu za leto 1940 so nadaljni dokaz o vrednosti tega redko naseljenega ozemlja. Ne le da je bila produkcija zlata večja kot kdaj prej, razum v prvih letih odkritja zlata, marveč se je začelo izkopavati v večji meri tudi platino, kositer, antimonij živo srebro, srebro in premog. Obrambni program je seveda pospešil eksploatacijo teh potrebnih rud.

Iz vojaškega stališča Alaske tvori skrajni del pacifične obrambe. To velja zlasti dolga niza Aljutskih otokov, ki segajo tja do Azije v polukrogu. Nekateri izmed njih so le 700 milj daleč od velike japonske trdnjave in baze pri Horumushiro. Alaske je na črti skozi se verni tečaj bližja Evropi kot katere druga točka Združenih držav in to je z ozirom na razvoj aviacije jako važno.

Na tak način nov sporazum med Združenimi državami, Veliko Britanijo in Sovjetsko Rusijo, utegne indirektno povzročiti največji razvoj Alaske v njeni zgodovini.

NESEREČA NE POČIVA

Ko se je 29 letni vratar M. Kovačič iz Rogaske Slatine vračal z motornim kolesom iz Levea, je počila os na vozilu. Kovačič je padel tako nesrečno, da je dobil hude notranje poškodbe. — Ko se je 35 letni posestnik Jože Kežmar iz Oplotnice pri Konjicah podal z motornim kolesom v Celje, je na nekem ovinku padel s kolesa tako nesrečno, da se je močno poškodoval na trebuhu. — Ignac Romih iz Zagorja, pri



DEFENSE BOND QUIZ

Vpr.: Ali morejo moji otroci kupiti Obrambne hranilne znamke?

Odg.: Da. Na stotisoče ameriških otrok redno kupuje znamke ter imajo pri tem delež pri narodnem hranilnem programu.

Vpr.: Zakaj naj navajamo otroke, da kupujejo hranilne znamke?

Odg.: Ker s tem, da kupujejo znamke, zapišejo svoje ime v častni seznam Amerikancev, ki pokažejo diktatorjem, da Amerika ne bo nikdar omahovala, da si ohrani svojo sveto svobodo.

Vpr.: Kadar je otrok zbral dovolj znamk za bond, ali more biti bond vpisan na otrokovo ime?

Odg.: Da. Mladoten lahko ima Obrambni hranilni bond. Mnogi stariši vpišejo svoje bonde na ime svojih otrok, da bodo imeli za bodočo vzgojo.

Pištanju je s parom konj vozil vino iz Verna v Zagorje. Med vožnjo sta se konja nenadoma splašila in sta zdirljala. Romih je padel pod voz. Kolo mu je šlo čez desno roko in jo zlomilo. Ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnišnici.

Velika suša v Alaske

Po jugovzhodnem delu Alaske je zavlada strahovita suša. Marsikatera ladja je morala dobiti pitno vodo z morskega svetilnika.

Letošnjega avgusta ni padlo niti eno inč dežja, dočim ga pade v tem mesecu običajno nad enajst inč. Temperatura znaša od 70 do 81 stopinj.

Na otoku Kulu sta se popolnoma posušili dve jezeri. Mnogo premogovnikov je nehalo obratovati, ker delavci



LJUDSKA KUCHARICA

Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c.

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Peter Zgaga

Jesen se bliža...

Poletje je bilo precej dolgočasno, kaj ne, dragi prijatelji? Za piknile nisi preveč navdušen, istotako tudi za izlete ne, ki jih sploh ob nedeljah nisi mogel prirejati, kajti nad karo, ki si jo kupil in plačal s težko prisluženimi groši, so prevzeli otroci kontrolo. Le vsake svete čase je v garaži, in še to samo takrat, kadar je kaj polomljena.

In tako si bil vse poletje večinoma le doma. Obiskovalec nisi imel dosti. Ko si sedel proti večeru pred hišo, je prišel mimo prijatelj ali sosed in si skušal z njim navezati pogovor.

Pa ni drugega rekel kot: — Ja, ja, vroče je. Kaj hočemo. Junij je hud, julij bo še hušji. Bo pač treba potrpeti. In mudilo se mu je, kot da bi zakrnil pod njim.

Že si si tolažil s pivom in vošč. Toda pivo je razmerno drago. Predno se v vročini zares odžejša z njim, moraš poseči že precej globoko v žep. Kratkemu olajšanju sledi še hušja žeja.

Vodo smatrajo za dobro pijačo in je zares dobra. Včasem sem že bral, koliko vitaminov ima v sebi in koliko kalorij, pa tako stvar sproti pozabim. Vse dobre lastnosti ima voda, edino ene ji manjka. Voda ne povzroča veselja. Že vsaj jaz nisem doslej še videl človeka, ki bi vriskal, prepeval in plesal, ko se je vode napil.

Tudi tebi so vse poletje rojile take misli po glavi. Saj rojijo slehernemu, ki je slovenske krvi.

Včas ti je bilo že tako dolgčas, da res nisi vedel, kaj početi.

Bral si časopise in zabavljaj čez Hitlerja. Sreč ti je bilo polno jeze in ogorčenja nad tem divjakom, jezik je pa zaman iskal primerne besede, da bi se znesel nad njim.

Ali se še spomniš, kako si nedavno zavidal človeku, ki je v salonu na baro naslonjen bral o Hitlerjevih divjastvih? In ko je prebral, je pogoltnil lino ter ukazal pijačo. Pet ali šest kozarčkov je kar zapovratno stresel v grlo, nato se je pa vsula iz njegovih ust taka ploha psov in kletvine, da so si začeli celo profesionalni preklinjači masiti ušesa. In klubok je vrgel na tla ter ga s čevlji pomanjral, da ni bil več pokrivalu podoban.

Taka jeza res nekaj zaleže, ob sami čisti vodici pa človek take jeze nikakor ni zmožen. Je vse drugače. Neke sladke slutnje se ti je naselila v srce. Nič več te ne preganja dolčas. Sosedje in prijatelji, ko da so se preko noči spremenili. Zgovorni in prijazni so s teboj, česar pa o njihovih boljših polovicah ne moreš reči. Njihove žene te gledajo postrani. Toda sosedje in prijatelji — so sam cukur in med.

Ko sediš pred hišo, imaš takoj kompanijo. Nikoli nista samo dva ali trije. Pet ali šest jih je in ti skušajo ustreči.

Ta se ti je ponudil, da ti bo klet prepleskal, drugi ti ponuja prazne steklenice, ki jih ima baje več sto, tretji pravi, da je tvoje kare škoda za kaj težkega prevažati in da je za kakšno težjo stvar njegov truck najbolj pripraven. Kadar hočeš, pa ti ga posodi.

In vsi ti zatrjujejo, da imajo zvečer čas, če bi slučajno potreboval kakšno pomoč. Vsak večer ter vse sobote in vse nedelje.

Odkod in čemu ta čudna ne navadna sprememba? Pa te že vsaj niso opazili, ko si pomival sode, ki se ti še zdaj suše na dvorišču?

Le meni verjemi, da so te videli. Vse so se namreč že pred leti znebili te brezpotrebne navlake — da, sedom, preši in mlinu so rekli "brezpotrebna navlaka" — ti si pa imel vse spravljeno v kleti, češ, da čez sedem let vsaka stvar prav pride.

In to jesen se ne bo minilo sedem let, ko ti bo vse to prav prišlo kakor za maslo.

In prijatelji to prav dobro vedo. Poznajo te tudi kot do brega in podjetnega človeka.

Vedo, da ga boš to jesen toliko naprešal kot ti je po postavi dovoljeno, in to je več kot preveč za enega samega človeka. Zato boš bratsko oeilil.

Zato so tudi sosedje in prijatelji dobri in prijazni s teboj.

In zato te njihove žene gledajo postrani.

Rojake prosimo, ko pošljijo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

SMRTNA KOSA

— Dne 10. avg. zjutraj je umrl, zadet od srčne kapi, Frank Drassler, star 54 let. Hotel je na dobo kot navadno v podružnico Notrh American banke, Waterloo Rd. in 156. cesti, kjer je bil zaposlen zadnjih 12 let. Ko je dospel z avtom do vogala Rondell Ave. in St. Clair Ave., se je ustavil pred križiščem ceste. Tedaj se je pa naslonil na volan in umrl. Frank je bil še samski in je živel pri svoji omoženi sestrji Mrs. Jos. Becker. Rojen je bil v Borovnici in je prišel v Ameriko ko je bil star 8 let. Poleg sestre Josephine zapušča sestro Mrs. Julijo Niek, ki živi Kanalski Zoni, Panama, v Clevelandu pa brata Johna in Stanleya.

— Dne 10. avg. je umrla na svojem domu dobro poznana Ivanka Sodja, roj. Friedhofer, stara 58 let. Doma je bila iz Begunj pri Cerkljici, odkoder je prišla v Ameriko pred 37 leti. Zapušča štiri sinove: in dve hčeri, ter sestro Mary Kranje v Detroit, Mich. pa brata Franka. Soprog John ji je umrl leta 1939.

Veliki Atlas sveta

Vojujoči se narodi v Evropi vstvarjajo zgodovino. Svetovnih vesti pa ne morete razumno zasledovati brez velikega in zanesljivega zemljevida, kot je naprimer Hammond's New Era Atlas of the World. "Res," boste rekli, "toda po končani vojni zemljevidi, ki so sedaj izdani, ne bodo več dobri." Toda vse drugo je res, kot ta trditve, ako vpoštevamo ta atlas. In tukaj pride poglavitna stvar. Z atlasom boste prejeli izkaznico, s katero boste proti plačilu 25 centov dobili dodatne zemljevide, ki kažejo premenske meje vseh držav, ki

bodo prizadete valed mirovne pogodbe, in jih boste prejeli tekom 60 dni po zaključku vojne in ko bodo podpisane mirovne pogodbe. (Listek, ki je treba izpolniti in poslati naravnost na zalagatelja, je v vsakem atlasu.) Ti dodatni zemljevidi vam bodo do zadnje natančno isti izpolnili vaš svetovni zemljevid, ki bo natančno kazal Evropo pred vojno in po vojni v celi knjigi. Ta atlas velja samo \$2.75 za Združene države in \$3.— za Kanado. Ta veliki atlas dobite pri KNJIGARNI "GLAS NARODA", 216 West 18th St., New York.

Najboljši prijatelj

v nesreči vam je:

SLOVENSKA NARODNA PODPORA JEDNOTA

BRATSKA, DELAVSKA
PODPORNA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50, in otroke do 16. leta starosti.

ČLANSTVO: 52,000

PREMOŽENJE: \$8,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja vprašajte lokalnega tajnika društva SNP

Glavni stan:

2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

OGLASUJTE V "GLAS NARODA"

Kratka Dneyna Zgodba

I. P.

Delo in moda

"V potu svojega obraza si boš služil svoj kruh," smo se učili v šoli in sv. Pavel iz Tarza, ki se je mnogo trudil, da bi nam pripravil bolj šo in bolj popočno družbo na svetu, je še dodal: "Kdor ne dela, naj ne je!"

Iz tega bi sklepali, da je vse človeštvo že nekako obsojeno na delo in da je dolžnost vsakega človeka že v rani mladosti se vzposobiti za gotov poklic, s katerim naj bi se udeleževal v družbi ter tako vršil svoje socialne dolžnosti. Tudi veliki starogrški državnik in modrihan Sokrates je določil, da se mora vsakdo naučiti poklica — za kar je bil odgovoren njegov oče — in je ta določba zelo dobro vplivala na ljudsko blagostanje in moralno v takratnih Atenah. Ali dandanes imajo mnogi ljudje kaj čudne pojme o teh dolžnostih in še posebej o delu.

Slovenski izseljenci smo skoraj v vseh kmečkih ali rokodelskega stanu ter tako zaverovani v svoj poklic, da večkrat niti ne čutimo potrebe izboljšati si svoje stanje, kar bi v marsikaterem slučaju lahko dosegli, ker nam nadarjenosti ne manjka. Uverjeni smo tudi, da je primerno delo za zdravje potrebno, posebno še za zdrav razvojnose. Leško bi se delo ne tako zlorabljalo, kakor se to dogaja v današnjih dneh. Ali vsi ljudje nimajo pravih pojmov o delu in tudi nekateri rojaki, predvsem še rojakinje, se v pogledu dela vdajajo na pr. predpisom mode.

Toda kaj ima moda skupnega z delom?

Dve brhki krasotici sta mi sedeli nasproti. Ena je imela v rokah običajno "revisto" in gledala v tiste modne obraze, ki jih je v takšnih zvezkih dovolj, druga pa me je nekaj časa tako skrbno opazovala, da sem bil kar v zadregi. A ko je pogledala moje roke, se je začela ničljivo obrniti stran. Ko je ona nehala, sem pa jaz začel vračati mlo za drago. Vse, kar je bilo naravnega na njej, je bilo v resnici krasno, postava, oči, lasje, in zobje. A obrvi, lica in ustnice s bile pa takšne, da se mi je kar ometica delala od takih barv.

Brez dvoma morala je precej časa "delati" da je vse tiste barve spravila v nekako "skladnost." A njene ročice, te so bile še posebnega občudovanja vredne. Težko, da je kdaj sukala

metlo ali kakšno drugo hišno pripravo z njimi; saj je nevarnost, da bi se ji polomili prsti celo pri vladanju z iglo. A da ne dela kakšnih ročnih del, je dokazala tudi z dolgimi in skrbno po modi gojenimi nohti. Mnogo časa je morala imeti, sem si mislil — ko sta izstopili in šli preko ulice. Pripomniti je treba, da je iz primerne daljave tak "imprerionizem", ali kako bi že imenoval takšno umetnost, še nekako očarljiv, v bližini pa je vsaj za mene prejedratven in mi je zato mnogo ljubi naravni obraz brez tistih kričečih barv. Vse obnašanje obeh deklet je dokazovalo, da si želita družinskega življenja, kar je seveda naravno, toda vprašanje je, kako bi bili sposobni rešiti razne gospodinjske dolžnosti.

Drdranje motorja ni oviralo, da bi ne dalje premišljeval o tem: Slike so se podile pred očmi, kakor v kinu. Čeprav da je moda mnogo dela in zaslužka, je vendar v vsem nasprotju delavnih ljudi — že zaradi tega, ker se ti ne morejo ravnanje po njenih zahtevah. A s svojimi predpisi nezadostnega in nesorazmernega oblačenja ter radi ustne, podoben in druge rabe barv, je celo škodljiva zdravju. Tudi razni modni obrazi kažejo "ideal", ki ga zdrava ženska ne more dosegati in če bi ga dosegla, bi bila stvarček samo za igračo, brez vsake sposobnosti za katerokoli delo, najbrž niti lepote, ki bi se ne mogla več. In vendar se vsakdo boji nastopiti proti tem večjih res bedastim, dragim in večkrat tudi nemoralnim zahtevam mode. Nasprotno, vsi se klanjamo in častimo to kraljico, ter po možnosti izvršujejo njene predpise, naj bodo še tako kruti.

Drugače je bilo nekdanj na svetu — bi dejal vsak pridigar. In res je. Ko so naši skrbni, delavni in skromno opravljeni očetje hodili na sodnijo, davkarjo ali kakšen drugi urad, se jim niso nikjer posebno klanjali, pa tudi preziral ali zaničeval jih ni nobeden. A današnji moderni svet da preveč na zupanjost. Zato so navadno povsod mnogo bolj spoštovane razkošno opravljene počestnice in elegantne "dame" dvomljivo vrste, kakor skromne delavke ali služkinje, ki jim je edina skrb, da bi pošteno živeli ter bile za svoje delo tudi primerno plačane. In

Usoda abesinskega neguša

Stara abesinska pripovedka pripoveduje o nekem rasu, ki je moral oditi v puščavo zaradi nezvestobe in izdajstva nekega svojega podrasa. Zadnji zvesti prijatelji, ki jih je še imel, so mu svetovali, naj vzame na pot "djenbijah," meč in "agasaz" — mulo. Dali so mu sorogno — nekaj kaše in bronda — surovo meso; bodi srečen drugod, so mu dejali. Ras pa ni hotel slediti temu dobro misljenemu nasvetu. Osl je sicer vzela; ni pa ga hotel natovoriti s kašo in mesom, marveč ga je preobložil z znaki svojega kraljevskega dostojanstva, na glavo si je dal kraljevska znamenja in je tako šel v preganstvo. Kmalu so se mu pridružili hudobni duhoviti. Vabili so ga, se mu prilozovali in ga hoteli zapeljati.

"Vrzi proč kraljevski dobnik in imel boš vodo, odvrgi kraljevski ščit in imel boš senco, vrzi krono v pesek in imel boš jesti." Kralj pa je ostal stano viten. Vedel je, da se ne sme odpovedati nobenemu znaku svojega dostojanstva, če ga hoče zopet dobiti nazaj. Tako je hodil okrog in blodil mesec in mesec, trpel je telesne in duševne muke, zli demoni mu niso dali miru, porogljivi duhoviti so se mu režali v puščavi, dokler ni stal nekega dne pred vrati velike palače, kjer se nihče ni mogel upreti njegovemu pogledu, ki je šel skozi pekel muk in trpljenja.

Ta pravljica je — upravičeno ali neupravičeno — igrala v življenju abesinskega neguša za časa njegovega bivanja v tujini veliko vlogo. Na njo se je lahko spomniti, če so ga mučili s pomnili ali ga je zadela sramota ali so ga muke skušnjave. Kajti, četudi je bil Haile Selasie nekoliko bolj praktičen kot bajselovni kralj in poleg znakov svojega kraljevskega dostojanstva odnesel v tujino tudi dobišen del svoje blaginje in zakladov, so ta sredstva vendar komaj zadostovala za stan primerno življenje v dragi tujini. Največ časa je preživel v mirnem, popolnoma v srednjeveški sen potopljen, angleškem mestecu Bath. Tu si lahko skoraj vsako jutro srečal pod gotskimi arkadami redko, menihu podobno silueto bivšega cesarja, ki je resno in v misli zatopljen korakal proti svoji hiši.

Haile Selasie je upal, da ga bo angleška vlada po njegovem porazu slovesno priznala ter moralno, kakor tudi gnotno podprla. Kmalu pa je spoznal, da ga je to lepo upanje razočaralo. Chamberlain je vodil politiko miru in Haile Selasie je bil "žrtev" te politike. Ko je angleška vlada s "status quo" pogodbo z Italijo januarja in aprila 1. 1938 ne samo dejansko, ampak tudi pravno priznala italijansko posest v Abesiniji, je Haile Selasie zgubil vsak temelj za kako nadaljnje upanje na angleško pomoč. Njegov zadnji apel na Ligo narodov maja 1938 je bil "glas vpijočega v puščavi", brez odmeva. Strmoglavljeni afriški cesar je takrat stal na tribunah in je opominjal in rotil zastopnike bele rase na osnovne temelje njihovih pravnih določb. Pa ta kliče ni bil zalegel. Dejstva so pač bila premočna. Liga narodov je prepustila svojimi članicam popolno svobodo, da novo nastalo stanje v Abesiniji priznajo ali ne.

To so bili najbolj črni časi za Haile Selasie. Denar mu je postal. Ker je na veliko podpiral abesinske begunce, je sam obubožal. Več izkušanj je prišlo na dan. Najprej menažerij iz Hollywooda s ponudbo za sodelovanje pri filmu, potem lastniški časopisov z bajnini ponudbami za njegove spomine in končno ljudje, ki so mu nasvetovali, da je najboljšje, če se pobota z Italijo, za kar mu je še vedno odprta pot pod pogojem da opusti misel na svoje suverene pravice in se vrne v Abesinijo kot vazalni vladar.

Haile Selasie je vse po vrsti odklonil. Prodajal je inventar abesinskega društva v Londonu, prodal je na dražbi svoj srebrni pribor, celo najpotrebnejšim predmetom se je odpovedal. Že dolgo ni bilo več v angleških listih nobene slike bivšega neguša, ki igra ping-pong, fotografirani niso več zasledovali, da bi ga slikali. Neguš? To je stara "newspaper story" — stara časopisna zgodba, za katero se nihče več ne zanima.

Negušovi prijatelji pravijo, da si jih je s svojo skromnostjo mnogo pridobil, pa niso hoteli mirovati. Okrog abesinskega samostana v Jeruzalemu, v okviru koptske cerkve, so se zbirali abesinski emigranti. Od tu so pridpirali neguša v Londonu, pošiljali poročila in pomoč rasu Birru v notranjskimi in ga nagovarjali k uporabi, tam si videl visoko postavo najaktiv-

nejšega abesinskega generala Abela Aragaja, kadar je preoblečen prišel iz Abesinije. Tudi nekaj belih prijateljev je neguš imel. Na njegovi strani je bil francoski pravnik Gaston Jeze, ki je njegovo stvar pred vsemi mednarodnimi ustanovami zastopal, od misterioznega gospoda Ricketta, ki si je svoj čas pridobil abesinske petrolejske koncesije, pa je dobival gnotno podpora.

V tako življnaje se je vdal neguš in tako bi živel naprej, če se ga ne bi nekega dne spomnili gospodje politiki v Londonu. Zopet so se začela pogajanja med Haile Selasiejem in angleškim zunanjim ministrstvom. Pogajanja niso šla gladko in hitro izpod rok, ker so Angleži zahtevali od njega humanitarne koncesije, ki jih je težko dovoliti. Končno — ne vemo kdaj in na kakih podlagah — so se zedinili. Nekaj tednov je Haile Selasie bival na moji Abesiniji, od koder je pozival svoje rojake na odpor. Seveda njegova bodočnost in sreča, ki se mu je trenutno nasmešnila, ne zavisi samo od sedanjih kraljevih zmag v Abesiniji in Afriki, temveč bo dokončno urejena šele takrat, ko se bodo končno veljavno urejale razmere po končanem sedanjem evropskem sporu.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo 2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi.

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street

New York, N. Y.

najejšega abesinskega generala Abela Aragaja, kadar je preoblečen prišel iz Abesinije. Tudi nekaj belih prijateljev je neguš imel. Na njegovi strani je bil francoski pravnik Gaston Jeze, ki je njegovo stvar pred vsemi mednarodnimi ustanovami zastopal, od misterioznega gospoda Ricketta, ki si je svoj čas pridobil abesinske petrolejske koncesije, pa je dobival gnotno podpora.

V tako življnaje se je vdal neguš in tako bi živel naprej, če se ga ne bi nekega dne spomnili gospodje politiki v Londonu. Zopet so se začela pogajanja med Haile Selasiejem in angleškim zunanjim ministrstvom. Pogajanja niso šla gladko in hitro izpod rok, ker so Angleži zahtevali od njega humanitarne koncesije, ki jih je težko dovoliti. Končno — ne vemo kdaj in na kakih podlagah — so se zedinili. Nekaj tednov je Haile Selasie bival na moji Abesiniji, od koder je pozival svoje rojake na odpor. Seveda njegova bodočnost in sreča, ki se mu je trenutno nasmešnila, ne zavisi samo od sedanjih kraljevih zmag v Abesiniji in Afriki, temveč bo dokončno urejena šele takrat, ko se bodo končno veljavno urejale razmere po končanem sedanjem evropskem sporu.

ANEKDOTA.

[Botanik Link, ki je bil od leta 1815 do 1851 profesor na berlinski univerzi, je bil znan kot strah in trepet vseh kandidatov. Ob neki priliki je pri-

šel k izpitu močno prehlajen. Ko je prišel prvi kandidat, ga je profesor vprašal s hripavim glasom:

"Vi vidite, da sem bolan in veste, kaj mi je. Povejte mi, kaj bi vi naredili, če bi bili moj zdravnik?"

Kandidat je brez oklevanja odgovoril: "Gospod, tajni svetnik pred vsem bi vam svetoval, da ob takem vremenu ostanete doma."

Nastal je splošen smeh, med katerim se je komaj slišal Linkov odgovor: "To vam rad verjamem."

RAZPRODAJA SLOVENSKIH KNJIG po zmerni ceni

Po 50c zvezek

Apercepcije pripovedke za slovensko mladino

Bele noči mali junak (Dostojevski)

Božji mejniki (Ivan Pregelj)

Filozofska zgodba (Aleks. Dostojevski)

Gospod in Komarščak (J. J. Zeyer)

Gospod Fridolin Zelen in njegova družina (Fr. Milčinski)

Kazan, volje pes (J. O. Curwood)

Kaj se je Makaru sanjalo (V. Korojenko)

Na različnih potih (Frane Prešer)

Peter Pavel Clavar (Dr. I. Pregelj)

Pravica Kladiča (Vladimir Levstik)

Sveta noč (Rudolf Vrabl)

Silva Doriana Gray (Oscar Wilde)

Verne duše v vseh (Prosper Mirime)

Zapiski iz mrtvega doma (A. M. Dostojevski)

Po 70c zvezek

Do Ochrda in Bitolja (Ivan Mella)

Po 75c zvezek

Belfegor (Arthur Bernède)

Osmrtna pragođa (James Oliver Curwood)

Po strani klohub (Damiir Felgel)

Romantične duše (Ivan Cankar)

Seržant Diavolo (Marcel Priollet)

Zelena cesta (Zano Grey)

Zlati Panter (Sinclair Gluck)

Gusar v oblakih (Donald Keyhoe)

Gospodarica sveta (Karl Fidor)

Hektorjev Meč (Rene La Bruyere)

Rdeča Megla (O. R. Frich)

Po \$1 zvezek

Ugrabljeni milijoni (E. G. Seliger)

Veridicus (Pater Kajetan)

Sivko (E. S. Thompson)

Rudarska balada (Marija Majerjeva)

Prigodbe čebulice Majo (Waldemar Bonsels)

Pihovski otok (Anatole France)

Pisane zgodbe (Janke Kise)

Iz življenja za življenje (Ivan Zupan)

Po \$1.25 zvezek

Zadnji Mohikanec (J. F. Cooper)

Skritostni studenci (Pavel Keller)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Tigrovi zobje (Maritice Lablanc)

Kristof Dimec (Jack London)

Misterija (Gustave le Rouge)

Lupfer (Jean de la Hire)

Izpod Galice (Stavko Savinec)

Po \$2 zvezek

Prešeren (France Kidric)

Po \$2.50 zvezek

Vilijeva repatica (Vl. Levstik)

Naročite pri:

KNJIGARNA

SLOVENIC

PUBLISHING CO.

216 West 18th Street,

New York, N. Y.

NA ZNANJE.

Dne 6. septembra 1941 od 10. uri dopoldne se bo odpela sv. maša v slovenski župni cerkvi Sv. Cirila v proslavo 18 letnega rojstnega dneva Njegovega Velikanstva kralja Petra II.

Sv. mašo bo pel oče Pius Petrič, župnik cerkve sv. Cirila, 62 St. Marks Place, New York City. Ob assistenci pevskega zbora.

Jugoslav. Gen. konsulat v New Yorku.

POŽAR V NEWYORŠKEM PRISTANIŠČU



Prejšnji teden je iz neznanega vzroka na parniku Panuca, ki je ravno dospel iz Mehike, nastal požar, ki se je razširil tudi na pomol, ki je popolnoma pogorel. Goreči parnik so odpeljali eno miljo daleč v zaliv, kjer je zgorel. Zgorelo je 31 pristaniških delavcev, ki so razbrazali parnik in nekaj posadke parnika.

Lepa knjiga je kulturna poslanica; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji ure ... (Finšgar)

ZIVI VIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je avtorstven pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinajstih dolgih poglavjih opisanih trinaest rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je verno srecalo našega življenja in trpljenja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerikoli naše zgodovinsko delo.

DED —

je ZEMLJO otrebil, zasal

OČE —

je je posejal in gledal hujšo njono rano

SIN —

je sasal med tatkim klanjem

VNUK —

se je dvignil proti besu novega časa

18 POGAVLJ — 418 STRANI

V PLATNU VEZANO

Cena \$2.

Poština plačana

Avtor knjige je IVAN MATIČIČ, ki je spisal splošno znano knjigo —

NA KRVAVIH POLJANAH

KNJIGARNA

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

GOSPOD IZ KONOPIŠTA

Napisal: I. WINDER.

73

Ni se s mel ganiti. Mokati je moral. Cesar mu je bil prepovedal vtikanje v politiko. Grofica Chotkova je objemala mrko zamišljenega ljubimca. Nebo je bilo zaljubljenecema dobrohotno, pritrtilo je bilo strastni odločnosti grofice, ki je s starodrevnjo zagrizenostjo izvajala svoj načrt, in dasi je vročeni in ljubezni žejni tolikanj silil vanjo, ji je bilo vendar dalo moč, da ga je vodila do ozdravljenja, brzdala njegovo nestrpnost, in krotila njegov samoumevalni nagon — zdaj pa, v dnevi sreče, je bila razočarana. Ozdraveli nadvojvoda jo je objemal, ji zatrjeval, da ga neizmerno osrečuje, ji spet in spet ponavljal, da ga je rešila, da ji je dolžnik za življenje, toda nikoli ga ni imela vsega. Njegovo srce je bilo njeno, a misli so mu blodile drugam, oči so mu strmele v praznoto, v pokoju tihega parka so gledala vrvež mest, grozeče mahanje upornikov, temni oblak demonstrirajoče množice na Dunaju, v Pragi in v Gradcu. S tisoč rokami bi bil hotel seči po nji, med tem, ko so njegove še vedno iznemogljive roke objemale vznemirjeno in razočarano lj ubico.

Vendar mu ni kazala, da je razočarana. Ali je smela biti? Saj ji je dal vse srce. Hotel je biti srečen z njo, hotel jo je osrečiti, zatrjeval ji je, da jo bo ljubil in ji bo hvaležen, dokler bo živel. Vzlic temu je bila razočarana. Ni si hotela priznati, česa se je prav za prav nadejala in kaj je pričakovala. Nebo ji je bilo dalo več, nego je upala; ljubi je bil ozdravljen. Videti je bilo, kakor da ne misli na to, kakšna bo usoda njegove in njene ljubezni. Vedela je, da ne bo dolgo ostal pri nji, velike naloge so ga čakale, največja, ki so mogle čakati moža. In Franc Ferdinand je bil nestrpen, da bi se lotil teh nalog, pokazal, da jim je kos in se strnil z njimi.

Akak bo z njo, ki ji je bilo že skoraj trideset let in ki je z grozo čutila, da se ji bliža starost? Čez dve ali tri leta ne bo več sleda o moji lepi postavi, je mislila, "vse ženske v naši rodbini se začno po tridesetem letu debeliti in debeliti, dokler niso podobne zajetnim kmeticam. Dve, tri leta hitro minejo — kaj potem? Ali ne bo hotel, vsem prisegam ljubezni na kljub, zapustiti staračice se ljubice, ali se je ne bo hotel otresti, ki že ni več mladostna videti, kakor sedi na konju? Ni si priznala skrivnega upanja, da se bo z njo poročil, ako ravno hišni zakon Habsburžanov ni dovoljeval takšne zveze.

Ni se upala govoriti z njim o svoji prihodnosti. Niti v trenutkih najtesnejše združitve se ni mogla upati vsega. Mislil je, da in med njima več nobene skrivnosti, nobene tajnosti in obene sence neizgovornega vprašanja. On je bil njen ljubi, ona je bila njegova ljubica — menil je, da sta dosegla poslednji cilj svojih želja. Ona je pa videla cilj v daljni daljavi, in ozdravljenje ljubega ji ga ni bilo približalo. Franc Ferdinand ni slutil, o čem sanja častihlepna. Misel na poroko ga ni nikoli obšla. Njegove misli so se vrtile okrog dnevnih političnih dogodkov. Bal se je za varnost habsburške vladavine. Bal se je, da država ne bo vzdržala pretresov, ki jim je bila vsak dan izpostavljena in da bo monarhija do smrti starega cesarja propadla. Navdajal ga je občutek, da mora zdaj, takoj brez odlašanja poseči vmes in udržati vladavo, da ne bo delala novih napak.

Odpeljal se je na Dunaj. Hotel je govoriti s cesarjem, se ponuditi cesarju za sodelavca, za svetovaleca in terjati pravico, da sme vplivati na oblikovanje prihodnosti.

Cesar je bil slabe volje in poln skrbi. Boji, ki so bile sprožile Badenijeve jezikovne naredbe, se niho hoteli poleči. Cesarja je neizmerno pretresalo in plašilo, da so bili med demont-ranti, ki so hujskali proti vladi, tudi rezervni častniki. V silen srd je pripravljalo cesarja, da so dr. Luegerja petič izvolili za dunajskega župana, čeprav se je bil vladar že štirikrat uprl in ni hotel potrditi njegove izvolitve. /Sto tisoč Dunajčanov je šlo na ulice in rjavelo: "Hoč Lueger!" Cesar se je peljal po mestu in slisal to, rjovenje.

Cesar je spoznal da je Lueger močnejši in da bi bilo nesmiselno še dalje odbijati potrditev. To spoznanje je žalilo cesarjev čut za pravičnost. Vse izgubljene vojne je bil sprejel brez nejevolje kot sklep božje previdnosti. Toda božja previdnost ni mogla hoteti, da bi njegovo apostolsko veličanstvo, cesar po milosti božji, podlegel v dvoboju s hujskaškim odvetnikom, ki se je dobival najnižkotnejšim gonem prebivalstva. In vendar je bilo tako.

To, da se je ozdraveli prestoponaslednik pojavil na Dunaju in imel z državniki in plemenitši brez služb nevšečne politične razgovore, je se povečevalo cesarjevo nejevolje. Cesar je zvedel vse. Vsak dan so mu poročali, s kom je govoril prestolonaslednik, ki se mu je očividno hotelo kar najširjeje udejstvovanja in kakor se je izrazil Franc Ferdinand, še ni zaprosil za avdienco, ko je cesar zvedel, da je nečak rekel, da je anglofilska politika grofa Goluchowskega prismojana in da mora Avstrogrska prej ko mogoče skleniti zvezo z Rusijo. Cesar je zvedel, da je Franc Ferdinand pisal avstrijskemu poslaniku v Petrogradu, knezu Francu Lichtensteinu-kemu dolgo politično pismo, v katerem pravil:

"Goluchowski hoče za vsako ceno, da pride do vojne z Rusijo, in zastavlja vsa mogoča sredstva, da bi dosegel svoj namen. Nihče si ne more misliti, kako hujska na Ballplatzu To bratenje z Anglijo, ki ga je začel, se mi zdi silno nevarno, ali, da imenujem otroka s pravim imenom: bedasto, kajti Anglija je najbolj računajoča, najzavratnejša in najnezasliveljša vseh zveznic."

Goluchowski sam je bil tisti, ki je spravljal poročila o političnih izrekih Franca Ferdinanda cesarju v roke. Ko je prišel Franc Ferdinand k cesarju, da bi se kot ozdravel javil na službo v armadi, sta stala moža drug drugemu nasproti, bojevit in pripravljena na odpor. Cesar viteški, tudi v urah jeze še velikaš, je nečaku, ki se še ni bil do dobrega opomogel, čeprav je komaj čakal preizkušnje svojih moči, prizanesel glasan nastop.

Vljudno, s hladno prijaznostjo je rekel, da bo kmalu k neki važni zadevi potreboval uslug ozdravelega nadvojvode, ki zdaj gotovo želi, da ga uradno predstavijo javnosti kot prestolonaslednika.

(Nadaljevanje prihodnjich.)

Nekaj o Eritreji

V vojnih poročilih iz afriških bojišč smo slišali večkrat ime Eritreje. Angleške čete, ki so prišle iz Sudana, so navale nanjo in so zavzele Agordat. Ta italijanska kolonija ni v pravem pomenu besede kolonija, ker v resnici nikdar ni imela tega, kar je potrebno za neodvisno državo. Sestavljena je kot aglomerat iz več majhnih provinc, ki jih je drugo za drugo pridobivala savajska hiša.

Prva je postala italijanska l. 1869 provinca Assab. To je dolg trak, ki se vije ob obali Rdečega morja okrog Bab-el-Mandeba, blizu francoske Somalije. Petnajst let pozneje, leta 1885 se je pridružila savjski hiši še pokrajina Massauah. Iz teh dveh provinc, Assaba na jugu in Massauah na severu, je osnovala Italija Eritrejo, ki obsega 120.000 kvadr. km.

Ob izbruhu italijansko-abesinske vojne so vdrla italijanska četa iz Eritreje v Abesinijo. Šle so iz Massauah in Asmara ter iz Agordata ter so korakale proti Adigratu in Adui. Iz juga pa so prodirale iz italijanske Somalije in so končno zasedle po hudih bojih vso Abesinijo. Kasneje pa so napadli Angleži italijansko posest teh krajev. Prvi njih cilj je bil Agordat, odtod pa so krenili proti Rdečemu morju in iz Eritreje vdrli tudi s severne strani v Abesinijo. Ko se je Angležem posrečilo zasedi rdečemojsko obalo, so se kmalu italijanske čete v Abesiniji in Somaliji znašle v zelo težkem, naravnost obupnem položaju.

Kraji, v katerih so delovale angleške čete, so polni naravnih ovir, ki pa niso nepremagljive, zlasti ne, če branilec ne uporablja preveč tehničnih bojnih sredstev. Iz Kassale, so Angleži krenili proti južnozahodnem delu Abesinije skozi Goš proti Ambarabu, odtod pa so zavzeli večje gorske grebene ter dospeli v dolino reke Barake, ki teče proti Abesiniji. Ob tej reki leži tudi Agordat. Agordat je končna postaja na železnici, ki veže središče kolonije z obalo Rdečega morja in gre skozi Asmaro. Italijani so se se nekaj časa držali na južni strani od Agordata blizu tiste točke, kjer meji Eritreja na Abesinijo pri Gošu, nato pa so morali popustiti. Zračna razdalja med Agordatom in Massauahom znaša 200 km, po železnici pa najmanj 300 km. Angleške čete so po tej poti prodirale z relativno lahkoto, v notranjost pa je bil italijanski odpor malo hujsi. Z zavzetjem Eritreje je Anglija dobila možnost nadzorovanja nad Rdečim morjem od Bab-el-Mandeba do Adenskega zaliva in s tem preprečila italijanski vojski, ki se je umaknila v notranjost Abesinije, vsak dovoz potrebnega materiala. To pa je bilo tudi usodno za italijansko vojsko v Abesiniji, ki se je

KDO JE IZUMIL PRVI BOJNI VOZ.

Že večkrat smo pisali o tem, da je prav za prav prvi tank izumil nekdanji avstroogrski nadporočnik Burstyn. Ne bo pa odveč, če navedemo nekaj podrobnosti o tistem prvem tanku in njegovi usodi.

Bilo je jeseni leta 1911, ko je nadporočnik Burstyn od železničarkega polka na Dunaju izumil svoj tank ter načrte predložil tedanjemu vojennu ministru. Izumitelj je tisti svoj tank imenoval "naskakovalni top." Tank je gonil motor, ki je bil skrit v vrtečem se stolpu. Burstyn je že takrat mislil na to, da bo moralo novo bojno vozilo, če naj bo sploh rabno, voziti tudi po krajih, kjer ne bo cest, marveč le ovire, jarki in skale. Zato je svoj voz postavil na 10 koles, namesto na 4. Čez tistih 10 koles pa je napeljal verigo, ki se je kakor nekak trak ovijala nad kolesjem. Ko se je pa ni bilo med seboj trdno povezano, zato je bilo tisto vozilo kaj lahko krmariti, ter se je dalo na mestu obrniti za 180 stopinj. Tudi do dandanes še niso izumili boljšega bojnega vozila glede krmarenja.

Zanimivo pa je, da je skoraj istočasno v Ameriki nekdo izumil podobno vozilo, nekaj vlažilni stroj, ki pa so ga rabili le, da je vlačil poljedelske stroje. Angleško se je ta stroj imenoval "caterpillar." Nadporočnik Burstyn kajpada ni imel niti pojma o tisti ameriški iznajdbi, ki je tudi pri nas zdaj znana pod imenom "tractor." Tudi ta ameriški poljedelski traktor je imel verigo podlaga, da se je premikal kakor gosenica.

Burstynov bojni voz pa ni bil dolg, zaradi tega ne bi bil mogel premagati širših jarkov. Zato je izumitelj vdelal vanj tako napravo, ki se je po potrebi dala raztegniti tako, da se je vozilo smuknilo čezenj. Taka naprava je bila spredaj in zadaj. Kakor povedano, je bil Burstynov bojni voz precej majhen. To je izumitelj storil zato, da bi sovražno topništvo ne imelo pred seboj prevelikega cilja.

V vrtečem stolpu je bil napravljen brzostrelni top 4 do 8 cm kalibra. Vse posadke v tem vozu je bilo treba le 3 do 4 može. Ko je voz vozil čez drn in strn, je zmogel kakih 5 do 8 km na uro. Takrat se je voz namreč gibal le kot gosenica na svojih verigah pripraveh. Če pa je voz prišel na gladko cesto, je lahko vozil mnogo hitreje. Voz je namreč poleg tistih 10 koles z verigami imel še 4

kolesa, ki pa so bila skrita v notranjosti voza. Kadar je bilo treba, je voznik spustil tista 4 kolesa na tla, nakar se je voz postavil na kolesa ter dirjal lahko s 30 km na uro, če je seveda cesta bila gladka.

Tak je bil Burstynov bojni voz. Ta svoj izum je cesarski nadporočnik predložil avstroogrskemu vojennu ministru. To je njegov izum sprejelo ter predložilo tehničnemu vojaškemu oddelku v presodo.

Ti gospodje pa s to neznano zadevo niso vedeli kaj početi, zato so izum predložili vojaškemu avtomobilskemu oddelku v njegovo presodo. Avtomobilski oddelk pa je povedal svojo sodbo, da ta izum na polju avtomobilizma nič ne pomeni, ter je tak avtomobil neporaben.

Seveda, kot avtomobil je bil ta tank resnično neporaben, saj ni bil avtomobil, ki naj bi avstrijska armada z njim dirjala po svetu. Nihče pa ni pomislil, da to ni avto, marveč bojni voz.

Na kaj takega pa si stari avstrijsko gospodje generali niso upali misliti, nakar je bil Burstynov tank odklonjen. Razočarani Burstyn je potem svoj izum ponudil še nemškemu vojennu ministru, kjer pa ga je doletela ista usoda.

Medtem je nastala svetovna vojna. Angleški general Swinton, ki je poprej popotoval po Ameriki, je tamkaj videl omenjeni ameriški poljedelski traktor. Ko je že razsajala vojna, se je angleški general spomnil na tisti traktor. Začel je misliti, kako bi tako napravo bilo mogoče porabiti za vojne namene. Začel je stvar študirati, ter se je lotil izdelovanja bojnega voza-tank. Preteklo je vendarle nekaj let, preden je zadeva dozorela in je po njegovih načrtih bilo narejenih dovolj tankov za angleško armado, katere je potem s temi tanki odločilno posegal v vojno, ter z njimi premagala Nemčijo in Avstrijo.

Značilno pri vsej tej zadevi je še to, da je bil na primer Burstynov topič v tanku mnogo močnejši, kakor pa so bili topiči v angleških tankih iz leta 1916.

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

V South Fork, Pa., je nedavno umrla Katarina Zilbert, roj. Požek. Doma je bila v Adlešnici pri Ormožu v Beli Krajini. Starja je bila 64 let. Pred 8 leti je umrl njen soprog, pred več leti pa njene dve hčeri. Neke v Ameriki zapuša brata in sestro, omož. Miklavčič, dva sinova in tri hčere, v starem kraju pa eno sestro.

Los Angeles, Cal., je v bolnišnici umrl George Koler, star 59 let in rojen v Stojarcih na Štajerskem. V Ameriki je bil 29 let in zapuša oddaljene sorodnike.

V Chicagu, Ill., je pred dnevi umrl Jakob Kržišnik, star 74 let in doma iz Dobrove pri Ljubljani.

V Butte, Minn., je utonil pri kopanju Anton Fajon, star 16 let in rojen v Ameriki. Njegov oče je doma iz Metlike v Beli Krajini.

V Mascoutah, Ill., je nedavno umrl Rok Drole, star 72 let in rojen v Lokah pri St. Jurju pri Taboru na Spodnjem Štajerskem. Zapuša ženo in odrasle otroke.

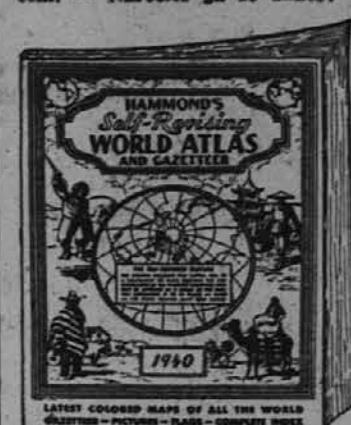
V Waukegan, Ill., je pred kratkim umrl za tuberkulozo Jože Zupac, star 38 let in doma iz Lga nad Ljubljano. Pred 3 leti je prišel iz Kanade in zapuša tri hčere in dve sestri. V starem kraju pa brata in sestro.

V Chicagu, Ill., je umrl Fr. Posedi, star 66 let in doma iz Strigove v Medmurgu. Bival je v Chesteronu, Ind., kjer zapuša dva sinova in dve hčeri.

V Sheboygan, Wis., je zadnje dni umrla Mary Kropušek, stara 49 let. Drugih podrobnosti o njej ni.

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vestí potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!



Velikost 9 1/2 x 14 1/4 inčev
42 velikih strani:
82 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodnih teles;
46 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MEJE
NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIE
PRIKLJUČITEV ČEHO-SLOV. ŠKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 35 centov
Pošljite svoto v znakah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:
HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA
KUPON, ki ga dobite s atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide s novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanjih vojni.

Naročite Atlas pri:
"GLAS NARODA"
216 WEST 118th STREET
NEW YORK, N. Y.

V Broughton, Pa., je pred par dnevi naglo umrl rojak Mike Červ, star 65 let in doma iz Tolmuna na Primorskem. V Ameriki je bil 37 let in tu zapuša dva sinova in dve hčeri.

Poučni spisi

ANGLEŠKO SLOVENŠKO BERILO. Sestavl. dr. F. J. Kern. Vesna. Cena \$2.00

BODOČI DRŽAVLJANI naj naroče knjižico: "How to become a citizen of the United States". Cena 50c

V tej knjižici so vsa pojasnila in navedbe za naseljene. Cena 35c

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Dur. 278 strani. Cena trda vez. Cena \$1.50

Zelo koristna knjižica za vankga živinozdravca: opis raznih bolezni in zdravljenje; slike. GOVEDOREJA. Spisal R. Legvart. 143 strani. S slikami. Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 strani. Cena 50c

MLEKARSTVO. Spisal Anton Pava. S slikami. 188 strani. Knjižica za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh. Cena .50c

NAJVEČJI SPISOVNİK. — 156 strani. Cena .50c

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in BESEDI. Opisal Fran Erjavce, 234 strani. Broš. Cena .25c

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 258 strani. Vesna. Knjižica je namenjena v prvi vrsti za stavbno, umetno in strojno ključavničarstvo ter solivnarstvo. Cena \$1.—

ODKRITJE AMERIKE, spisal dr. MAJAK. Trije deli: 102, 141, 133 strani. Cena mekko vez. Poljuden in natančen opis odkritja novega sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter je sestavljen po najboljših virih. Cena 50c

PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str... Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE. Spisal dr. F. Veber. 341 strani. Knjižico toplo priporočamo vsakomur, ki se boče seznaniti s glavnimi črtami sodobne filozofije. Cena .50c

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. Sestavl. Dr. F. Bradac. — 625 strani. Cena \$1.50

UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lukmayer. 163 strani. Cena \$1.—

VELIKI SLOVENSKI SPISOVNİK. Sestavl. H. Podkrajšek. — 437 strani. Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA. 62 strani. Cena .25c

Naročite pri:

Slovenic Publishing Company
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!